

БОРОДУК Михайло Степанович

Директор
Тернопільської меблевої
фабрики

Випускник лісоінженерного
факультету (1968)

Народився 7 березня 1945 р. у с. Мшанець Зборівського району Тернопільської області. У 1949 р. сім'я переїхала до Тернополя, де батько, Степан Іванович, влаштувався працювати на залізницю. Мама, Марія Степанівна, була домогосподаркою. У 1954 р. народився мій молодший брат Володимир.

У 1963 р. я закінчив Тернопільську середню школу № 1. Під час навчання активно займався у спортивних секціях класичної боротьби і боксу, брав участь у змаганнях на першість міста. Одразу ж після закінчення школи вступив на лісоінженерний факультет Львівського лісотехнічного інституту.

Навчання проходило за програмою виробничої практики: вдень — робота на виробництві, а ввечері — заняття в інституті. І так тривало до другого півріччя другого курсу. Тож я опанував кілька робітничих професій.

У 1965 р. ми повернулися на навчання до Львова. Програма була інтенсивна, тому що в той час викладачі вимагали справжніх знань. Підтвердженням цього є те, що на перший курс набрали дві групи, а випустили одну. У Львові я активно займався спортом, в основному боксом. Виступав на змаганнях за першість інституту, міста, області та України. Упродовж навчання постійно підтверджував статус чемпіона вищу у своїй ваговій категорії, тому моє фото було на дошці кафедри фізкультури ще протягом п'яти років після того, як я закінчив інститут.

У 1968 р. отримав диплом спеціаліста та за всесоюзним розподілом поїхав у Забайкалля — в Читинську область. Працював змінним майстром шпалозаводу в Бадинському ліспромгоспі, технічним керівником на лісопункті. В 1970 р. був переведений на посаду начальника виробничого відділу у Петровськ-Забайкальський лісокомбінат. У тому ж році очолив лісопункт, а в 1971 р. став головним інженером Петровськ-Забайкальського комбінату.

У 1974 р. повернувся в Україну. Спочатку працював начальником цеху в Тернопільському меблевому комбінаті, а в 1987 р. очолив Тернопільську меблеву фабрику.

За цей період підприємство досягло високих успіхів: його продукція здобула визнання і була нагороджена багатьма дипломами, грамотами й іншими відзнаками. Колектив Тернопільської меблевої фабрики об'єднує висококваліфікованих фахівців, які працюють на сучасному обладнанні за новітніми технологіями, виготовляючи меблі, відомі не лише в Україні, а й за її межами. Продукція підприємства експонуються на різних українських та міжнародних виставках.

Нині фабрика пропонує високоякісні меблі класичного і сучасного стилю з елементами ручної різьби для кухні, вітальні, спальні, кабінету та бібліотеки, столярні вироби, двері й сходові марші з натуральної деревини (дуб, ясен), а також м'які меблі.

За успіхи у професійній діяльності я неодноразово був нагороджений відзнаками Тернопільської міської ради та облдержадміністрації, Спілки промисловців та підприємців України, державними нагородами, а також міжнародним орденом Миколи Чудотворця.

За власною ініціативою я організував секцію із боксу, де особисто проводив тренування. Мої учні посідали призові місця на змаганнях обласного рівня.

Люблю подорожувати, багато плавав по ріках України, а найбільше — по Дністру. Відвідав 32 країни, побувавши на чотирьох континентах. Моїм давнім захопленням є полювання і риболовля.

Найбільшим досягненням у своєму житті вважаю власну сім'ю. Моя старша донька Оксана працює на Тернопільській меблевій фабриці (вона — перший заступник директора), її чоловік Ігор — головний конструктор цього підприємства. Молодша дочка Наталя разом із чоловіком Олександром служить у Збройних силах України: їй присвоєно військове звання капітана, йому — підполковника.

Сьогодні разом із дружиною Тетяною я виховую трьох онуків. Сподіваюся, що свого часу вони продовжать мою справу.

Виступ на святкуванні ювілею рідного села